

J. H. Engelhardt i.i. Kennis van den Grond. Groningen, Den Haag. Geb. f 2.25.

Dit is een nieuw deeltje van de zoo gunstig bekende Nederlandsche Land- en Tuinbouwbibliotheek. Het geeft duidelijke hoofdstukken over den structuur van den grond, het water in den bodem, het onderzoek naar de mechanische en chemische eigenschappen van grond en water, invloed van klimaat en weer enz. Zeer belangrijk is het aanhangsel, dat een uitmuntende en eenvoudige uiteenzetting geeft van de beteekenis van den zuurgraad van den bodem, de beroemde pH, die in de laatste jaren in de ecologie zoo op den voorgrond is getreden. Een zeer aanbevelenswaardig boek.

JAC. P. TH.

In een brochure „*De plant als hoedversiering*” (uitg. Noorduyt & Zoon, Gorcum, 1925, prijs f 0 45) schrijft Mej. Henriëtte Schilthuis tegen het opsieren der hoeden met kostbare vogelveren.

Ontelbare vogels zijn het slachtoffer geworden van deze wreede mode; o.a. in Australië de Prieelvogels, die bijna geheel verdelgd zijn. In de V. S. van Amerika werd groote jacht gemaakt op zeemeeuwen en zeezwaluwen, die bij miljoenen gedood en uitgerooid werden; van de aigrettreigers is bekend hoezeer deze vogels verdelgd zijn, toen Mevrouw Mode voorschreef, dat deze vleugels op de hoeden gedragen moesten worden. Mej. Sch. meent in de distelsoorten vooral belangrijke vondsten te hebben gedaan. Speciaal de zilverdistel en de driedistel onzer duinen zouden zeer geschikt zijn.

De stroobloemen leenen zich hiervoor weer niet zoo goed. Ze zijn te teer. De plant-aartige aigrettes van het vedergras *Stipa pinnata* doen het heel mooi.

Mej. Sch. beschrijft verder het voor en tegen van verschillend gedroogde bloemen, grassen, plantenveren.

Zal deze mode echter ingang doen vinden, dan zou het het beste zijn dit over Parijs in ons land en elders te doen invoeren.

Wel is op 't oogenblik de veerenmode een beetje geluwd, maar aigretten zijn nog haut-chic en wie weet hoe spoedig een gril van de mode de vogels weer bedreigt. J. Hs.

Gewonde Houtsnip. — Vrijdag 7 Nov. werd nabij Loosduinen een houtsnip (*Scolopax rusticola*) geschoten, die in een dennenbosch viel maar later niet werd teruggevonden, waarop men aannam dat de snip slechts licht aangeschoten was geweest.

29 Nov. joeg men in hetzelfde bosch. Niet meer dan 50 M. van bovengenoemde plaats werd een houtsnip opgestooten, die onbeholpen tegen boomen en drijvers aanvloog, maar, eenmaal boven de boomen gekomen hoog de lucht inging, waarna ze door den jager werd neergeschoten. Het bleek dezelfde snip te zijn met een merkwaardig genezen kopwond.

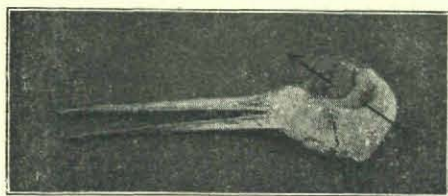

Fig. 1.

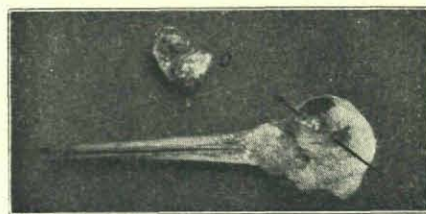

Fig. 2.

Een hagelkorrel was (volgens den pijl op de foto's) precies door het oog gegaan en had het bovenste deel van de oogkas met een groot stuk voorhoofdsbeen afgespleten. Dit lag er los bovenop, bedekt met een korst van geronnen bloed. De foto's geven den geplukten kop weer, waarop ook het oor goed zichtbaar is.

In fig. II is de beensplinter, waaraan het doorboorde oog (o) nog vastzit, verwijderd. Het oog zelf was ontstoken geweest en vertoonde nog een weinig pus. De wond zag er goed uit en was gezond genezen. Zonder twijfel zou het doorschoten oog met den been-